

РЕШЕНИЕ

№ 1600

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110132490 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, рег. №542097902 чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 14 ,с която са предявени обективно кумулативно съединени установителни искове с правна квалификация чл. 422 ГПК вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземане спрямо ответницата П. Й. Ч., ЕГН 73072955334 на сумата от **3247.61 лева**, представляваща главница по договор за потребителски кредит № PLUS-14535325 от 27.12.2017 г., ведно със законната лихва от 23.12.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, на сумата от **1618.49 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.12.2018 г. до 20.02.2022 г. и **586 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 15.12.2020 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 29.12.2020 г. по ч. гр. д. № 6095/2020 г. по описа на Районен съд - Русе, 8-ми състав.

Ищецът твърди, че на 27.02.2017 г. страните сключили договор за потребителски кредит № PLUS-14535325, по силата на който предоставил на ответницата сумата от 4000 лева за срок от 60 месеца от подписване на договора до 20.02.2022 г. Сумата била предадена с уговорката да бъде върната на 60 равни месечни вноски в размер на 144.30 лева – всяка. Длъжникът преустановил плащанията на 20.12.2018 г. като към тази дата били погасени 21 месечни вноски. Ищецът моли съда да признае за установено, че ответникът му дължи процесните суми. Претендира разноските в заповедното и в настоящото производство. При условията на евентуалност предявява осъдителен иск за същите суми , в случай, че съдът приеме, че не е настъпила предсрочна изискуемост по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

С влязло в сила Определение от 11.09.2023год.,постановено по делото ,съдът е върнал, на основание чл. 130 ГПК, вр. чл. 126, ал. 1 ГПК искова молба с вх. № 14631/10.06.2022 г., подадена от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., вписано в ТР с № 542097902, гр. Париж, Франция, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. кл. България, ЕИК 204915054, гр. София срещу П. Й. Ч., ЕГН 73072955334 , в частта по отношение

последващо обективно, евентуално съединените осъдителни иски с правно основание чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумата от 5452.10 лева – вземания по издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 29.12.2020 г. по ч. гр. д. № 6095/2020 г. по описа на Районен съд - Русе, 8-ми състав, състоящи се от 3247.61 лева – главница, представляваща предоставена сума по договор за потребителски кредит № PLUS-14535325 от 27.12.2017 г. ведно със законната лихва от 23.12.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, 1618.49 лева – възнаградителна лихва за периода от 20.12.2018 г. до 20.02.2022 г. и 586 лева – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 15.12.2020 г. В тази му част производството по гр. д. № 32490/2023 г. по описа на СРС, 65-ти състав е прекратено.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата П. Й. Ч., ЕГН 73072955334 в срока по чл. 131 ГПК, чрез назначения по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител адв. Б. М., подава отговор на исковата молба. Взема становище за неоснователност на исковите. Възражава, че е налице надлежно предварително уведомяване на длъжника за настъпилата предсрочна изискуемост. Оспорва наличието на валидно облигационно отношение между страните. Релевира възражение за изтекла погасителна давност за всички дължими вноски до получаване на исковата молба, в евентуалност – до деня на подаване на исковата молба. Счита, че процесният договор бил нищожен поради липса на съгласие и поради накърняване на добрите нрави, както и че същият е недействителен на основание чл. 22 ЗПК поради неравноправност на процесните договорни разпоредби, като излага подробни юридически съждения в тази насока. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 вр. чл.12 от ГПК прие от фактическа страна и правна страна следното:

По делото е представен Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № PLUS-14535325 от 27.02.2017 год. , сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД ,с ЕИК 130697606/ чийто правопреемник е „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция - кредитор и П. Й. Ч.- кредитополучател. Съгласно договора кредиторът е предал на ответника кредит в размер на 4000 лева, които последният се е съгласил да върне при следните параметри и условия: годишен лихвен процент- 27,16%, , годишен процент на разходите- 33,21 %, брой месечни вноски 60, размер на месечната вноски: 144,30 лева. Посочено е и, че се включва застрахователна премия в размер на 1344 лева. Посочено е, че общата дължима сума от потребителя е 8658 лева като е включена и такса ангажимент от 140 лв. В договора е инкорпориран погасителен план за периода на кредита като първата погасителна вноска е дължима на 20.03.2017 год. ,а последната е с падеж на 20.02.2022 г.

Извършването на плащането по посочения начин съставлява изпълнението на задължението на кредитора да предостави на кредита, предмет на договора, съставляващ плащане, извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя. По делото е представено и едно уведомително писмо с дата 13.05.2019 г.(л.25 по делото), с което „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД уведомява ответника, че упражнява правото да обяви вземанията по кредита за предсрочно изискуеми. Няма данни уведомителното писмо да е връчено на ответницата.

Същото е връчено на назначения особен представител с исковата молба.

Представено е и извлечение по кредит № PLUS-14535325 ,от което е видно ,че са постъпили плащания в общ размер от 3 030,30 лв. в периода 20.03.2017 год. – 22.11.2018 год., като са дължими 3 135,61 лв. – главница за периода 20.12.2018 год. – 20.02.2022 год. ,сумата от 112 лв., главница за застраховка за периода 20.12.2018 год. – 20.03.2019 год. и 1 618,49 лв., договорна лихва за периода 20.12.2018 год. – 20.02.2022 год.

Установява се от приложеното ч. гр. д. № 6095/2020 г. по описа на Районен съд - Русе, 8- ми състав, че по заявление на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, рег.

№5275615/23.12.2020год. против ответника е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за изпълнение на парично задължение за сумата 3 247,61лв.,главница ; 1618,49лв. ,възнаградителна лихва за периода 20.12.2018год. до 20.02.2022год. и 586лв. – мораторна лихва за периода 20.01.2019год. до 15.12.2020год.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на СРС достига до следните правни изводи:

Съдът е сезиран с искиве с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 86 ЗЗД. Предявените установителни искиве по чл.422 от ГПК са допустими предвид издадената в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК, която е връчена на длъжника по реда на чл. 415, т. 2 ГПК, а исковата молба е предявена в едномесечния срок по чл.415, ал.4 от ГПК.

По иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи:облигационно отношение между страните по посочения договор, усвояването на твърдения от ищеца кредит в претендирания размер от ответника, че е настъпил крайният падеж на договора, респ., че в договора е уговорена клауза за предсрочна изискуемост на вземанията, настъпването на обстоятелствата, даващи право на кредитора да обяви кредита за предсрочно изискуем, както и уведомяването на ответника за предсрочната изискуемост. Следва да установи наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с надбавка - възнаградителна лихва, както и да установи всяко едно от вземанията си по размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания, както и останалите си възражения.

По иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да установи настъпили правопогасяващи, правоунищожавачи или правоотлагащи юридически факти и погасяване на дълга на падежа.

Предвид представените по делото доказателства , съдът приема, че по делото е доказано, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и ответника П. Й. Ч. са били в облигационни отношения, възникнали по силата на договор за потребителски кредит. Спрямо този договор се прилагат разпоредбите на ЗПК и ЗЗП. Ответникът не е оспорил ,че е усвоил сумата в размер на 4000лв.,а така също е налице извънсъдебно признание ,предвид ,че е погасявал задълженията си до 22.11.2018год.

Неоснователни се явяват възраженията на ответника за недействителност на договора за кредит. На първо място, само ненадлежно представляваната страна може да се позовава на липса на представителна власт на лицето, което я е представлявало. В този смисъл, единствено „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД може да се позове на липса на представителна власт на лицето, подписало договора от името и за сметка на дружеството, каквото възражение по делото няма. „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД притежава лиценз за извършването на кредитна дейност, предвид факта, че дружеството е вписано в Регистъра на финансовите институции по чл.3а ЗКИ, който е публичен.

Следователно по делото се доказва безспорно, че кредиторът е изпълнил задължението си да предаде на кредитополучателя паричната сума, предмет на договора за заем, съобразно уговорения в договора начин, като за заемателя е възникнало задължение да върне предадената парична сума по уговорения в договор начин и срокове.

Между страните по делото е сключен договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 ЗПК, тъй като същият изпълва всички изисквания, заложиени в легалната дефиниция - договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на

потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Страните по този договор са потребителят – физическо лице и кредиторът – юридическо лице. Договорът е сключен в предвидената в закона /чл. 10, ал. 1 ЗПК/ писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити.

В съдържанието му и приложимите към него Общите условия по договор за заем на „БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД“ са посочени чистата стойност на кредита – 4000; годишният процент на разходите – 33,21 % и годишния лихвен процент – 27,16 % и всички разходи, приложими към момента на сключване на договора за кредит. В този смисъл съдът намира за неоснователни възраженията на ответника за нищожност на процесния договор за заем поради липса на предмет и недостатъчно индивидуализация.

С исковата молба ищецът претендира сумата от 3247,61лв. – главница ,но от извлечението по кредита е видно ,че всъщност незаплатена главница е сумата от 3 135,61лв. ,за периода 20.1.2018год . – 20.02.2022год.,а сумата от 112лв. са незаплатени главници по застраховка за периода 20.12.2018год. – 20.03.2019год.,след която датата застрахователния договор е прекратен.

Очевидно ищецът е „включил“ в главницата и сумата от 112 лева- премия по застраховка “ Сигурност на плащанията“.

Предвид ,че няма доказателства сумата от 3247,61лв. – главница по договора за кредит да е платена ,което е в доказателствена тежест на ответника ,то съдът приема ,че тя е дължима на ищеца .

Съдът при служебно извършената проверка за неравноправни клаузи не намира такива в договора за кредит. Не са налице и предпоставките на чл. 22 от ЗПК, за да бъде обявен процесния договор за потребителски кредит за недействителен.

В исковата молба се твърди настъпване на предсрочна изискуемост на кредита на 20.01.2019 г. Това твърдение съдът приема за недоказано, доколкото липсват данни ответницата реално да е била уведомена за настъпилата предсрочна изискуемост. Следва изрично да се посочи и, че тезата на ответницата, че необявяването на кредита за предсрочно изискуем преди процеса води до неоснователност на иска не може да бъде споделена. В процесния случай, вземанията за главница и договорна лихва са дължими на две самостоятелни основания- че кредитът може да бъде обявен за предсрочно изискуем в процеса с връчване на исковата молба, както и че на основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да отчете, че още на 20.02.2022 г. е настъпил крайния срок на договора (заявлението по чл. 410 ГПК е депозирано на 23.12.2020 г.) и всички вземания са били изискуеми към тази дата.

Предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но няма за последица изменение на основанието, от което произтича вземането. Вноските с падеж преди датата на настъпване на предсрочната изискуемост и вноските, станали предсрочно изискуеми, са вземания, възникнали на едно и също основание - договора за кредит. /в т.см. Тълкувателно решение №8/2017 по тълк. д. №8/2017 на ОСГТК на ВКС/. Така главният иск следва да бъде уважен за сумата от **3247,61 лева**.

По процесния договор за кредит ответницата дължи общи и връщане на сумата от **1618,49 лева** възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.12.2018год. – 20.02.2022 г., както и **586 лева** -мораторна лихва, начислена върху главницата за периода за 20.01.2019год. – 15.12.2020г./изчислена от съда по реда на чл. 162

ГПК /.

Във връзка с възражение за нищожност на клаузата за възнаградителна лихва, съдът намира, че следва да се направи преценка за неравноправност на клаузи в потребителския договор, обосноваваща нищожност, тъй като за тях съдът следи служебно. На основание чл. 24 ЗПК разпоредбите на чл. 143 – 146 ЗЗП, уреждащи неравноправността на договорни клаузи, които водят до тяхната нищожност, се прилагат по отношение на сключените договори за потребителски кредит. Разпоредбата на чл. 143 ЗЗП предвижда, че неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискванията за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. Разпоредбата на чл. 146, ал. 1 ЗЗП, предписва, че неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. В случая в договора е обективиран индивидуално изготвен погасителен план, в който са посочени всички условия за издължаване на кредита от потребителя, включително размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски, а също и общият размер на тези плащания. Уговорено е право на потребителя да погаси предсрочно кредита, както и условията за прекратяване на договора, а също и застраховки и разходите по тях. В погасителни план към договора са посочени падежите на всяка една от дължимите погасителни вноски и размерът на оставащата главница за всеки следващ съответния падеж период. Посочените данни са достатъчни за определянето на месечния размер на главницата и на възнаградителната лихва към всеки един от падежите в рамките на общата дължима непроменлива сума. Изложеното обосновава извод, за това, че клаузата за възнаградителна лихва е предмет на индивидуална уговорка между страните, поради което и разпоредбата на чл. 146, ал. 1 ЗЗП е неприложима.

Вземането за лихва по чл. 86 ЗЗД има акцесорен характер, като за основателността му следва да се установи наличието на главен дълг и изпадането на длъжника в забава, като в случая покана не е необходима, тъй като се касае за определен ден за изпълнение на задължението за заплащане на всяка от месечните вноски. По делото се установи наличието на главен дълг, поради и предявеният иск за лихва за забава върху вземането за главница за периода от 20.01.2019 год. до 15.12.2020 г. се явява основателен.

Изчислен от съда ,при условията на чл.162 от ГПК, с помощта на електронен калкулатор размера на същата възлиза на 627.76 лева, т.е. надхвърля претендирания ,поради което следва да се уважи в размера от **586лв.**

От приложеното по делото удостоверение изх. № 20230608122757/ 08.06.2023 г. се установява, че е извършено прехвърляне на търговското предприятие на „БНБ Париба Пърсънъл Файненс – клон България“ КЧТ по реда на чл. 15 ТЗ в полза на „Юробанк България“ АД. Съдът, като е взел предвид, че ищец в настоящото производство се явява „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., Франция , действащо чрез „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., клон България“ КЧТ и съобразил, че по делото са налице данни за прехвърляне на търговското предприятие на клона, регистриран в България, в полза на „Юробанк България“ АД, който клон сам по себе си не се явява правосубектен и при липса на данни за заличаване на ищцовото дружество, намерил, че не е налице основание за конституиране на „Юробанк България“ АД по реда на чл. 227 ГПК. Няма данни към настоящия момент „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., клон България“ КЧТ да е заличено.

Следва да бъде отразено станалото правоприемство по реда на чл. 226 ГПК.

По разностките:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца се следват деловодни разноски за настоящото производство, чийто размер, съобразно основателната част от исковете, възлиза на **1435,35лв.** ,от които : 135,35лв. – д.т. ; 1200лв. – депозит за особен представител, и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева по реда на чл.78,

ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ/.

Дължими са и разноските, сторени от ищцовото дружество в производството по ч.гр. д. № 6095/2020 г. по описа на Районен съд - Русе, 8-ми състав в размер на **150,04лв.**, от които 109,04лв. – д.т. и 50лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на П. Й. Ч. ,ЕГН : ***** с постоянен адрес в гр.Русе,ул.“Даме Груев“ № 3,вх.5,ет.1,ап.2 и настоящ адрес в гр.София,кв.Драгалевци,ул.“Христина Морфова“ №11 , **че дължи на** БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, рег. №542097902, действащо чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 14 (с правоприемник чрез прехвърляне на търговско предприятие по реда на чл. 15 ТЗ – „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749), на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, във вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД във вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86 ЗЗД, сумата от **3247.61 лева**, представляваща главница по договор за потребителски кредит № PLUS-14535325 от 27.12.2017 г., ведно със законната лихва от 23.12.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, на сумата от **1618.49 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.12.2018 г. до 20.02.2022 г. и **586 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 15.12.2020 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 29.12.2020 г. по ч. гр. д. № 6095/2020 г. по описа на Районен съд - Русе, 8-ми състав.

ОСЪЖДА П. Й. Ч. ,ЕГН : ***** с постоянен адрес в гр.Русе,ул.“Даме Груев“ № 3,вх.5,ет.1,ап.2 и настоящ адрес в гр.София,кв.Драгалевци,ул.“Христина Морфова“ №11 **да заплати на** БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, рег. №542097902, действащо чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 14 (с правоприемник чрез прехвърляне на търговско предприятие по реда на чл. 15 ТЗ – „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749), съдебно-деловодни разноси в размер на **1435,35лв.** за настоящото производство и **150,04лв.**,разноси в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____